

Rep. Nr.23 /11

*

AR. NA-09-10

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing dd.
17 mei 2011

*

**VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP**

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van

**RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE**, openbare
instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150
Brussel, Tervurenlaan 211,

Eiser voor wie zijn verschenen, de heer C...,
apotheker-inspecteur en de heer D..., attaché,
ambtenaren bij eiser.

Tegen

Mevrouw **A...**, apotheker, wonende te XXXX.

Verweerster, die niet persoonlijk verschijnt,
maar vertegenwoordigd wordt door haar
raadsman, Meester B..., advocaat te XXXX.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 5 april 2011 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

1 RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier neergelegd door eiser;

- het verzoekschrift van eiser, neergelegd op 10 mei 2010;
- de verklaring van verschijning namens verweerster van 26 mei 2010, ontvangen op de griffie op 28 mei 2010;
- de conclusies van verweerster van 15 september 2010, ontvangen op de griffie op 15 september 2010;
- de conclusies van eiser van 30 september 2010, neergelegd op de griffie op 30 september 2010;
- de oproepingsbrieven van 4 maart 2011.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 5 april 2011:

- de heer C..., in de uiteenzetting van het technische luik van de middelen namens eiser;
- de heer D..., in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen namens eiser;
- meester B..., in de uiteenzetting van de middelen van verweerster.

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 17 mei 2011, de eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

*
* *
*

2 VOORWERP VAN HET GESCHIL

Eiser heeft een onderzoek ingesteld inzake de realiteit en de conformiteit van de prestaties die door verweerster zijn aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering. De volgende inbreuken werden vastgesteld:

1. Via tariferingsdienst XXXX heeft verweerster, als titularis van de apotheek gelegen XXXX te XXXX, in de periode van 1 augustus 2007 tot 31 maart 2009 aan de ziekteverzekering farmaceutische specialiteiten aangerekend, welke niet werden afgeleverd, gezien de unieke streepjescode meermaals werd ingelezen.

De meermaals ingelezen unieke streepjescode werd teruggevonden in de eigen apotheek.

In totaal werden er 753 verpakkingen, voorgeschreven op 733 voorschriften, ten onrechte aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering en dit voor een bedrag van € 18.788,31.

Van 332 farmaceutische specialiteiten werd de unieke streepjescode meermaals ingelezen: 1 unieke streepjescode werd vijfmaal ingelezen, 1 unieke streepjescode werd viermaal ingelezen, 27 unieke streepjescodes werden driemaal ingelezen en 693 unieke streepjescodes tweemaal.

2. Via tarifieringsdienst XXXX heeft verweerster, als titularis van de apotheek gelegen XXXX te XXXX, in de periode van 1 augustus 2007 tot 31 maart 2009 aan de ziekteverzekering farmaceutische specialiteiten aangerekend, welke niet werden afgeleverd.

De unieke streepjescode werd zowel in de eigen apotheek als in een andere apotheek teruggevonden.

In totaal werden er 1.308 verpakkingen, voorgeschreven op 1.191 voorschriften, ten onrechte aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering en dit voor een bedrag van € 35.819,92.

Van 553 verschillende farmaceutische specialiteiten werd de unieke streepjescode ingelezen in de eigen apotheek en ook teruggevonden in andere Belgische apotheken.

3 STANDPUNT VAN PARTIJEN

Standpunt van eiser

1 Met betrekking tot de eerste tenlastelegging stelt eiser het volgende.

Elk product heeft een unieke streepjescode. Een product kan in principe slechts één keer worden afgeleverd.

Als verzekerden producten om een of andere reden terugbrachten naar de apotheek van verweerster, waar ze deze hadden aangeschaft, werd de unieke streepjescodes van deze producten een tweede maal ingescand om opnieuw te worden getarifeerd. Dit heeft een onrechtmatige vergoeding tot gevolg.

Daarenboven werden ook unieke streepjescodes gevonden die meer dan tweemaal werden ingelezen.

Tevens werden formulieren uitgestelde aflevering omgezet in een

tegoedbon. Op dat ogenblik werd de unieke streepjescode ingelezen zonder dat het product werd afgeleverd. Het product met de originele unieke streepjescode bleef in de officina. Om te vermijden dat de unieke streepjescode bij een volgende effectieve aflevering een tweede keer werd ingescand, werd de ingelezen code die ter tarificatie werd aangeboden gewijzigd op het ogenblik van het opmaken van de tegoedbon. Bijgevolg werd de bestaande streepjescode gemanipuleerd totdat er een nieuwe, door het computersysteem aanvaarde streepjescode ontstond.

Wanneer een patiënt de op de tegoedbon vermelde producten evenwel niet kwam afhalen, werden de farmaceutische producten onterecht aangerekend aan de ziekteverzekering.

2 Met betrekking tot de tweede tenlastelegging (de unieke streepjescode werd zowel in de eigen apotheek als in een andere apotheek teruggevonden) stelt eiser dat het hoogst uitzonderlijk is dat medicatie die in een andere apotheek werd aangekocht, teruggenomen werd door de apotheek van verweerster.

Bijgevolg dient de verklaring voor de meermaals ingelezen streepjescodes opnieuw worden gezocht in de creatie van een nieuwe streepjescode.

Eiser beschouwde het feit dat het aantal aangerekende, uitgestelde afleveringen in de apotheek van verweerster (88%) in belangrijke mate afweek van het nationaal gemiddelde (53%), als een verzwarende omstandigheid.

Ook de verklaringen van twee patiënten zouden wijzen op een manifest verschil tussen enerzijds het aantal uitgestelde leveringen in de tarificatiegegevens en anderzijds de effectieve toepassing van deze procedure bij de ondervraagde verzekerden.

3 Eiser stelt dat de bepalingen van de nomenclatuur van openbare orde zijn en derhalve strikt moeten worden toegepast, zonder enige afwijking.

Eiser stelt dat het onderzoek duidelijk heeft aangetoond dat verweerster manifeste fraude heeft gepleegd. Zij manipuleerde doelbewust een bestaande code totdat de computer een nieuwe streepjescode aanvaardde.

Als gevolg hiervan betaalde de ziekteverzekering haar ten onrechte het aanzienlijke bedrag van € 54.608,23 terug.

4 De vordering van eiser strekt er bijgevolg toe de tenlasteleggingen te weerhouden en een administratieve geldboete van 150 % op te

leggen, hetzij € 81.912,35.

Standpunt van verweerster

1 Verweerster werpt vooreerst op dat zij voorbehoud wenst te maken voor wat de periode van 1 tot en met 24 augustus 2007 betreft, aangezien het proces-verbaal van vaststelling dateert van 25 augustus 2009.

Zij stelt tevens dat zij, hoewel zij grote twijfels had bij het teruggevorderde bedrag van € 54.608,23, toch tot terugbetaling is overgegaan.

2 Verweerster ontkent niet:

- dat zij producten terugnam van klanten/patiënten en die nadien opnieuw verkocht;
- dat zij een aantal producten in uitgestelde levering tarificeerde en daarvoor een nieuwe streepjescode aanmaakte.

Verweerster stelt dat zij dit deed om haar klanten ter wille te zijn. De klanten kregen bij inlevering van een volledige verpakking ook hun remgeld terug.

Teneinde het terugbetaalde remgeld te recupereren, werd het middel een tweede maal verkocht in plaats van het terug te geven aan de groothandel.

Het ging om minder dan dertig verpakkingen per maand.

Verweerster stelt dat zij via de groothandel producten ontving die voordien door andere apotheken waren terugbezorgd (aan de groothandel). Verweerster stelt dat als zij dit merkte, zij de zending terugstuurde naar de groothandel. Maar het is ook mogelijk dat zij in de betwiste periode ook reeds in andere apotheken ingescande producten heeft verkocht. Dit zou een deel van de unieke streepjescodes die zowel bij haar als bij andere apotheken werden teruggevonden, kunnen verklaren.

3 Verweerster stelt dat zij, om de klanten ter wille te zijn, werkte met bonnetjes die klanten konden gebruiken tot lang na het verstrijken van de geldigheidsduur van het oorspronkelijke voorschrift. Dit maakte de verboden aanmaak van een nieuwe unieke streepjescode noodzakelijk.

In de meeste gevallen van uitgestelde aflevering, werden de betreffende producten ook effectief afgeleverd. Het ging om een

dertigtal verpakkingen per maand.

4 Door het gebruik van een zelf aangemaakte code is niet na te gaan of en in welke mate de van deze zelf aangemaakte code voorziene producten effectief werden verkocht.

Verweerster erkende dat zij hiermee foutief handelde en betaalde de producten die meermaals met dezelfde streepjescode werden ingescand, onmiddellijk terug.

Nu niet is na te gaan in welke mate de van deze zelf aangemaakte code voorziene producten effectief werden verkocht, is verweerster van oordeel dat bij de bepaling van de administratieve geldboete rekening dient te worden gehouden met het feit dat zij wellicht reeds meer terug heeft betaald dan dat zij strikt verschuldigd zou zijn op basis van de niet of juist dubbel verkochte producten.

Zij wijst er tevens op dat zij haar afleveringssysteem inmiddels heeft aangepast en dat zij thans volledig in regel is met de wettelijke bepalingen.

5 Tevens roept verweerster een aantal persoonlijke redenen in waarmee zij vraagt rekening te houden bij de beoordeling van de omvang van de administratieve geldboete.

Verweerster stelt dat deze persoonlijke redenen hebben bijgedragen aan de dubbele of verkeerde aanrekening van producten in de mate dat deze gebaseerd was op administratieve slordigheden en fouten.

Zij zou niet in staat zijn geweest om voldoende toezicht uit te oefenen op haar personeel en heeft zelfs een medewerker moeten ontslaan nadat was gebleken dat deze veel fouten terzake had gemaakt.

6 Tenslotte stelt verweerster dat aan de door haar gehanteerde werkwijze niet meteen puur frauduleuze bedoelingen ten grondslag lagen, doch wel de behoefte om ten allen tijde tegemoet te komen aan de wensen van haar cliënteel.

Verweerster vraagt dan ook de administratieve geldboete te beperken tot het minimum en zo mogelijk gedeeltelijk met uitstel uit te spreken.

*

*

*

4 BEOORDELING IN RECHTE

4.1 De betwiste periode

Verweerster werpt op dat zij voorbehoud wenst te maken voor wat de periode van 1 tot en met 24 augustus 2007 betreft, aangezien het proces-verbaal van vaststelling dateert van 25 augustus 2009.

Krachtens artikel 142 § 2 van de gecoördineerde ZIV-wet moeten de processen-verbaal inderdaad worden opgesteld binnen twee jaar vanaf de datum waarop de verzekeringsinstellingen de documenten betreffende de strafbare feiten hebben ontvangen, en dit op straffe van verval.

Krachtens artikel 8 §1 van de Overeenkomst van 20 december 1995 gesloten tussen de apothekers en de verzekeringsinstellingen, verplicht de apotheker die de derdebetalersregeling toepast, zich er echter toe aan de tarifieringsdienst waarbij hij/zij aangesloten is, de uitgevoerde geneesmiddelenvoorschriften op te sturen ten laatste na twee maanden die volgen op die waarin de voorschriften zijn uitgevoerd.

De facturen betreffende de farmaceutische verstrekkingen opgesteld door de tarifieringsdiensten, worden opgestuurd naar de verzekeringsinstellingen binnen de twee maanden die volgen op de maand waarin de verstrekkingen uitgevoerd zijn. Ze zijn slechts ontvankelijk indien de reglementaire bepalingen worden nageleefd.

Gelet op de hiervoor vermelde termijn van twee maanden die de tarifieringsdienst heeft om de facturen van de farmaceutische verstrekkingen over te maken aan de verzekeringsinstellingen, dient te worden aangenomen dat de verzekeringsinstellingen de voorschriften van de maand augustus 2007 niet voor september 2007 hebben ontvangen.

Aldus is het proces-verbaal van 25 augustus 2009 opgesteld binnen de vervaltermijn van artikel 142 § 2 van de gecoördineerde ZIV-wet.

4.2 De tenlasteleggingen

Wat de ten laste gelegde feiten betreft, stelt de Kamer van eerste aanleg vast dat deze effectief zijn bewezen (cfr. infra) en dat dit door verweerster niet wordt betwist.

Verweerster heeft bovendien het teruggevorderde bedrag van € 54.608,23 reeds volledig terugbetaald.

4.3 De administratieve geldboete

Wat het opleggen van een administratieve geldboete betreft, stelt de Kamer van eerste aanleg het volgende vast.

Verweerster heeft zelf erkend dat zij, in strijd met de wettelijke bepalingen terzake:

- (1) producten terugnam van klanten/patiënten en die nadien opnieuw verkocht en
- (2) dat zij een aantal producten in uitgestelde levering tarificeerde en daarvoor een nieuwe streepjescode aanmaakte.

Dat zij dit deed om haar klanten ter wille te zijn, kan allerminst als verzachtende omstandigheid worden aanvaard.

Verweerster wist of diende minstens te weten dat elk product slechts één keer kon verkocht worden en vervolgens aangerekend aan de ziekteverzekering. Teruggenomen producten diende zij terug te leveren aan de groothandel.

De manier van werken bij uitgestelde leveringen was er duidelijk op gericht, een product aan te rekenen aan de ziekteverzekering zelfs indien de klant geen gebruik maakte van zijn tegoedbon.

Bovendien diende verweerster als apotheker te weten dat elk product één unieke streepjescode heeft en dat het eigenhandig creëren van streepjescodes manifeste fraude uitmaakt, hetgeen ook geldt voor de feiten vastgesteld onder tenlastelegging 2.

De stelling dat zij reeds eerder in andere apotheken ingescande producten heeft verkocht, lijkt hierdoor weinig aannemelijk.

Het feit dat door het gebruik van een zelf aangemaakte code niet meer is na te gaan of en in welke mate de van deze zelf aangemaakte code voorziene producten effectief werden verkocht, kan niet als verzachtende omstandigheid worden aangemerkt.

Verweerster erkent hierdoor dat zij foutief handelde. Zij dient derhalve voor elke onrechtmatig aangemaakte streepjescode te worden gesanctioneerd, ongeacht of het met de streepjescode corresponderende product al dan niet is verkocht.

Ook de ingeroepen “administratieve slordigheden en fouten” omwille van persoonlijke problemen kunnen niet als verzachtende omstandigheid worden weerhouden. Het gaat in casu immers niet om “slordigheden” aangezien verweerster heeft erkend dat er in de

apothek doebewuſt ſtreepjescodes werden aangemaakt (“we gaven een nummer in, in de computer en zochten tot er een nummer werd aanvaard.”)

De Kamer van eerſte aanleg is dan ook van oordeel dat voor de vaſtgeſtelde inbreuken een adminiſtratieve geldboete van 150% van de ten onrechte aangerekende verſtrekkingen, wel degelijk verantwoord is.

*
* *

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond;

Veroordeelt verweerster tot de terugbetaling van de waarde van de ten laſte gelegde verſtrekkingen voor een bedrag van € 54.608,23. Stelt vaſt dat verweerster dit bedrag inmiddels reeds integraal heeft terugbetaald.

Veroordeelt verweerster tot de betaling van een adminiſtratieve geldboete ten belope van 150% van de waarde van de ten laſte gelegde verſtrekkingen, hetzij € 81.912,35.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 17 mei 2011 van de Kamer van eerſte aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingeſteld bij de Dienſt voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging

en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- mevrouw Sara SABLON, magistraat,, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;
- de heer Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Sara SABLON

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Sara SABLON, magistraat-voorzitter, en de heren dokters Jacky DE PIERRE en Gustaaf NELIS, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Carina BRUWIER en de heer Jan STAES, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van het apothekerskorps.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier.